

1. אסעד אבו גוש
2. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
על ידי ב"כ עו"ד סמדר בן נתן ואח'
טל': 03-5619666; פקס: 03-6868596

ואו ע"י ב"כ עוה"ד באנה שגרי בדארנה ואח'
מהוועד הציבורי נגד עינויים
טל': 02-6429825; 02-6432847

העותרים

נ ג ד

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליט המדינה
המשיבים 1-2 על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466578; פקס: 02-6467011

3. חוקרי שירות הביטחון הכללי

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים 1-2 לבקשה להגשת חומרים נוספים

בהתאם להחלטת כבוד הנשיאה מ' נאור מיום 19.10.15 ולארכות שניתנו, מתכבדים המשיבים 1-2 (להלן: המשיבים) להגיש את תגובתם לבקשת העותרים להגיש חומרים נוספים, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים להורות למחלקה לחקירות שוטרים (להלן: מח"ש) לפתוח בחקירה פלילית נגד חוקרי שירות הביטחון הכללי (להלן: השב"כ), שהיו מעורבים בחקירתו של העותר 1 (להלן: העותר), וכן להורות על העמדתם של החוקרים לדין פלילי על בסיס החומר המצוי בידי המשיבים או לאחר חקירת מח"ש כאמור.
2. ביום 16.2.14 ביקשו העותרים להגיש שלוש חוות דעות, כמפורט להלן:

א. דו"ח הערכה פורנסית שנערך לעותר על ידי שלוש קלינאיות: גנייקולוגית, נירולוגית ופסיכולוגית קלינית. המסמך מפרט את תלונותיו של העותר בפני עורכות המסמך באשר למעשים שלטענתו נעשו בו במהלך חקירתו, ואת מצבו הרפואי והנפשי (להלן: 'דו"ח הערכה פורנסית').

ב. חוות דעתם המשפטית של פרופ' מ' קרמניצ'ר ופרופ' י' שני, "באשר לשאלת התאמתם למשפט הבינלאומי והישראלי של המנגנונים המשפטיים המתייחסים לשימוש על ידי השב"כ באמצעי חקירה לא חוקיים החוסים כביכול תחת הגנת הצורך" (להלן: 'חוות דעתם של המומחים הישראליים').

ג. חוות דעתם של פרופ' סר נ' רודלי, פרופ' פי ברנס, פרופ' מ' אוונס ופרופ' מ' נובאק; באשר לשאלה האם חקירת העותר, כפי שתוארה במסמכים שהוצגו לעורכי חוות הדעת על ידי העותר 2, כללה עינויים כהגדרתם באמנה הבין-לאומית נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים. חוות הדעת מציינת כי היא נסמכת על העובדות כפי שהללו מפורטות בדו"ח ההערכה הפורנסית (סעיף א' לעיל), זאת מבלי להתיימר לקבוע כי התיאורים והעובדות המובאים בדו"ח ההערכה הפורנסית הם אמת (להלן: 'חוות דעתם של המומחים הזרים').

3. בתגובתם מיום 26.2.14 התנגדו המשיבים להגשת המסמכים דלעיל.

4. בתגובת העותרים מיום 11.10.15, שבו העותרים וביקשו להגיש את אותם חומרים שהגשתם נתבקשה על ידם בבקשתם האמורה מיום 16.2.14. העותרים טענו בבקשתם כי "המשיבים התנגדו להגשתן [של חוות הדעת, מ.ב.ש] בעיקר בשל העובדה שאלו לא עמדו בפני הגורמים שהחליטו על גניזת תלונתו של העותר". כעת, משנערכה בהוראת בית המשפט הנכבד מיום 25.5.14 בדיקה מחודשת של תלונת העותר, לאחר שהחומרים כבר הועמדו לרשות הגורמים המחליטים, שבו העותרים וביקשו את הגשת חוות הדעת.

5. חרף הנטען בתגובת העותרים מיום 11.10.15, על אף שהבדיקה החוזרת בעניינו של העותר 1 הושלמה והתקבלה בעניינו החלטה חדשה לאחר שחוות הדעת הועמדו בפני מקבלי ההחלטה, מירב הנימוקים שהציגו המשיבים להיתנגדותם להגשת חוות הדעת מושא הבקשה עוד בתגובתם לבקשה הראשונית של העותרים לצירוף חוות הדעת, בעינם עומדים אף בעת הזו, כפי שיפורט להלן.

6. ראשית כל, חוות דעתם של המומחים הישראליים עניינה בהוכחת הדין הישראלי. המשיבים יטענו כי בית משפט נכבד זה אינו נוהג להתיר צירופן של חוות דעת לעניין הדין הישראלי הפנימי ופרשנותו הראויה בנסיבות המקרה הספציפי, זאת באשר פרשנות הדין הישראלי היא עניין המסור לבית המשפט עצמו, ואינו טעון חוות דעת מומחים.

7. באשר לדו"ח ההערכה הפורנסית, יצוין כי חוות הדעת מבוססת על תלונותיו של העותר בפני עורכות חוות הדעת. תלונות אלה, היו חמורות באופן משמעותי מן הדברים שמסר העותר עצמו בתלונתו המקורית בפני הצלב האדום בסמוך לאחר האירועים, ביום 19.9.07, וכללו ייחוס אלמנטים של אלימות שלא נטענו על ידו כלל בגרסתו המקורית (ר' תלונת

הצלב האדום מיום 19.9.07, אשר צורפה כנספח 5 לתגובתם המקדמית של המשיבים לעתירה).

יוער כי אף בתלונה אשר הוגשה בשם העותר על ידי העותר 2, הועד הציבורי נגד עינויים בישראל, ביום 27.11.07 (נספח ג' לעתירה), אשר הוגשה מאוחר לתלונתו המקורית של העותר בפני הצלב האדום, ניכרה התפתחות בגרסתו, ועדיין גרסת העותר בפני עורכות "דו"ח ההערכה הפורנסית" היתה חמורה באופן משמעותי אף מגרסה זו. גרסתו של העותר בפני עורכות חוות הדעת מצויה בפער גדול אף יותר מן הדברים שנמסרו על ידו בתשאול שערך הממונה על בדיקת תלונות נחקרים בשב"כ (המבתי"ן).

משכך, יטענו המשיבים כי נפלו פגמים במהימנות גרסתו המתפתחת של העותר, וכי אף המסקנות שמבקשות עורכות הדו"ח הפורנסי להשתית על גרסה זו לוקות באותם פגמים. משכך, יטענו המשיבים כי דין הבקשה לצרף את דו"ח הערכה זה להידחות.

8. באשר לחוות דעתם של המומחים הזרים, הרי שאף זו נסמכת כנקודת מוצא עובדתית על העובדות המתוארות בדו"ח ההערכה הפורנסית. כאמור, עובדות אלה כאמור שונות באופן מהותי מאלו שמסר העותר בתלונותיו הקודמות. משכך, יטענו המשיבים כי דין הבקשה להידחות אף לעניין צירופה של חוות דעת זו.

9. לאור כל האמור לעיל, סבורים המשיבים כי בנסיבות העניין, ממילא לא ניתן לייחס לחוות הדעת משקל ממשי, ומתנגדים לבקשה לצירוף חוות הדעת.

היום, כ"ח חשוון תשע"ו
10 נובמבר 2015

מילטק בוכמן-שינדל
סגנית בכירה א' (בפועל) במפקד ליטות המדינה